

Õhtul, kui jo härjad finni olliid ja Mart tahtis puhkama minna, tulli tüdruk temma jure ja ütles: „Terre, terre! kullamees, — sest naad ei tunnud teine teist, — minna waene tüddarlaps eksisin seie metsa ärra ja nüüd on õ peäle tullemas, kas annaksid lubba, et woiksin õseks seie sinno jure ja hole alla jada, ja?“

Mart kostis: „Mis kohta minnul siin on; sa nääd isse, et ma waesel wiisil omma honni sees Jummalä ilma eest agga piisut warjo leian, kus ma sind woin panna?“ — Agga tüdruk ajas peäle ja hakkas nutma. Mart, sedda nähhes, käs kis tedda siis õseks jada. Kui nemmad tül aega olliid jutto ajanud, pakkus tüdruk Martile maggusat sassa wiina. Mart, kes kurja ei mõttelnud, rüüpas korra ja se olli maggus ja hea. Tüdruk sundis tedda weel wõtma ja weel wõtma, kunni Mart pool joobnud olli. Nüüd andis tüdruk saia ja lihha ja weel wiina tagga järrele, et Mart õiete joobnuse sai ja nenda läksid mõllemad honni sisse maggama. Seäl kuus tüdruk tedda weel ja uinusid wimaks mõllemad maggama.

Gommiko, kui ülles ärkasid, kahjatses Mart

sedda wägga, mis ta keif olli teinud ja seisid, kui suur süteggia, mõttete sees, mis temmast nüüd piddi sama? Tüdruk läks kawwalusse mõttega jälle Marti jure ja andis ni kawa wiina, kunni ta jälle joobnuse sai; agga siiski ifka omma patto rahhuta melega kahjatses. Tüdruk trööstis tedda ja ütles: „Sest polle wigga, wõtta weel wiina ja kule, mis ma sulle rāgin.“ Mart wõttis jälle wiina ja tüdruk ütles: „Kui sa tahhad, et meite as si peab sallaja jama, siis tappa üks härg ärra ja anna agga se nahk minnule, siis ei tulle se mitte ilmsiks, waid waub otse kui Ma põhja.“

Mart pool joobnud, wõttis kirvest ja tappis hārga ja andis nahka tüdrukule, kes sellega ärra läks. Moisa tulles, rākis tüdruk, hābbi tundmatta, kahhe herra ees keif ülles, kuidas luggo olnud. — Kui tüdruk olli ärra lāinud, hakkas Mart sedda asja järrele arwama, kuidas temma kurja kurja peale teinud ja wõttis nõuks moisa hārra jure minna ja keif ülles rākida. Moisa minnes, tee peäl, mõtles Mart isseenneses: „Gagga ma sedda ei tohhi üttelda, et ma isse hārga tapšin, nüüd pean ommeti wassetama! Ma tahhan